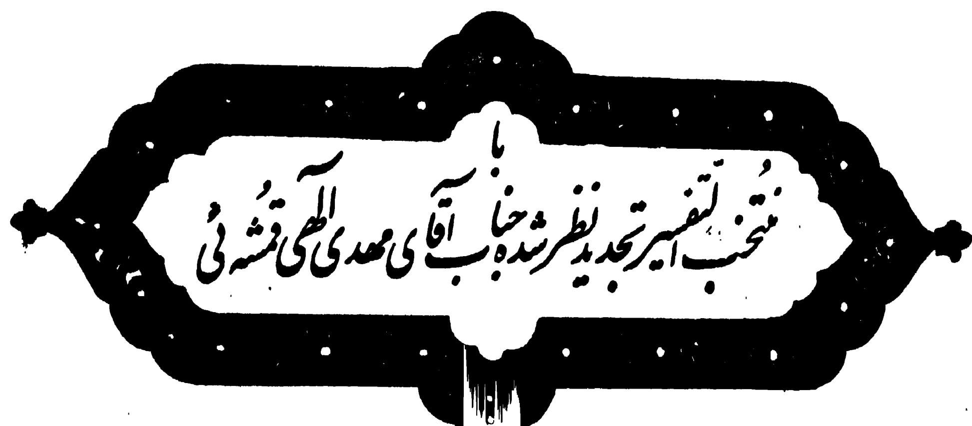
قرآن مجید

که آنها را عهد و سوگند استواری نیست (باشد که از ترس شمشیر از طعن زدن در دین اسلام بس کنند) ۱۲ آیا با قومی که عهد و
پیمان خود را شکستند و اهتمام کردند که رسول خدا را از شهر و وطن خود بیرون کنند قتال و کارزار نمیکنید؟ در صورتیکه آنها
اول بار بدشمنی و قتال شما برخاستند از آنها بیم و اندیشه دارید؟ و حال آنکه سزاوارتر آن است که از خدا بترسید
(و بس) اگر اهل ایمانید ۱۳ شما (ای اهل ایمان) با آن کافران بقتال و کارزار برخیزید تا خدا آنانرا بدست شما
عذاب کند و خوار گرداند و شما را بر آنها منصور و غالب نماید و دلهای اهل ایمان را (بفتح و ظفر بر کافران) شفا بخشد
۱۴ (و خدا بظفر و نصرتی که نصیب شما میگرداند از ظلمی که کافران در حق شما کردند انتقام کشد و تشفی خاطر دهد) تا خشم دلهای
شما فرو نشاند و خدا هر که را میخواهد بلطف و رحمت باز میگرداند که خداوند دانا (باصلاح خلق) و درستکار (و عادل در حکم)
است ۱۵ چنین می‌پندارید که شما را بدون آزمایش بحال خود رها میکنند در صورتیکه هنوز خدا را (چنانکه معلوم و مشخص در علم ازلیست)
در مقام طاعت و مجاهده معلوم نگردانیده که از شما (مدعیان ایمان) چه کس بحقیقت مؤمن است که جز خدا و رسول و مؤمنانرا هرگز
دوست خود و همراز خویش نخواهد گزید؟ و خدا از همه کردار شما آگاه است ۱۶ مشرکانرا نرسد که مساجد خدا را تعمیر کنند در صورتیکه
بکفر خودشان شهادت میدهند خدا اعمالشانرا نابود خواهد گردانید و در آتش دوزخ آنها جاوید خواهند بود ۱۷ منحصراً تعمیر
مساجد خدا بدست کسانیست که بخدا و روز قیامت ایمان آورده و نماز (پنجگانه) بپا دارند و زکوة مال خود بدهند و از غیر خدا نترسند
آنها امیدوار باشند که از هدایت یافتگان هستند ۱۸ آیا رتبه سقایت و آب دادن بحاجیان و تعمیر مسجد الحرام را با مقام آنکس که بخدا و بروز
قیامت ایمان آورده و در راه خدا جهاد کرده (چون علی ع) یکسان شمرید؟ هرگز آن نزد خدا با این یکسان نخواهد بود (پس برتبت برابر
یکدیگر حسد و ظلم نکنید) که خدا ظالمانرا هرگز براه بهشت هدایت نخواهد کرد ۱۹ آنانکه ایمان آوردند و از وطن هجرت گزیدند

و در راه خدا با مال و جانشان جهاد کردند آنها را نزد خدا مقام بلندتریست و آنان بخصوص رستگاران و
سعادتمندان دو عالمند (۲۰) پروردگارشان برحمت بی منتهای خود بشارت دهد بمقام رضا و خشنودی خویش و بهشتهائیکه در
آنجا آنها را نعمت جاودانیست (۲۱) در آن بهشت ابدی همیشه متنعّم خواهند بود (این مقام را بطاعت از خدا طلب کنید
که طاعت را نزد خدا پاداش بزرگ است (۲۲) ای اهل ایمان شما پدران و برادران خود را نباید دوست
بدارید اگر آنها کفر را بر ایمان برگزینند و هر کس از شما (با وجود کفر) آنانرا دوست بدارد بیشک ستمکار است
(۲۳) (ای رسول ما) بگو امّت را که اگر شما پدران و پسران و برادران و زنان و خویشاوندان خود را و
اموالیکه جمع آورده اید و مال التجارهٔ که از کسادی آن بیمناکید و منازل (عالی) که بآن دلخوش داشته اید
بیش از خدا و رسول و جهاد در راه او دوست میدارید منتظر باشید تا امر نافذ (و قضای حتمی) خدا جاری گردد (و اسلام را
بر کفر غالب و فاتح گرداند و شما دنیاطلبان بدکار از فعل خود پشیمان و زیانکار شوید) و خدا فسّاق و بدکاران را (براه بهشت
و سعادت) هدایت نخواهد کرد (۲۴) خدا شما مسلمین را در مواقع بسیار (سخت و دشوار) یاری کرد و نیز در جنگ حُنین که
فریفته و مغرور بسیاری لشگر اسلام شدید و آن لشگر زیاد اصلاً بکار شما نیامد و زمین بدان فراخی بر شما تنگ شد (و دشمن بر
شما چیره و قوی پنجه گردید) تا آنکه همه رو بفرار نهادند (۲۵) آنگاه خدای قادر مطلق وقار و سکینه خود را (یعنی شکوه و سطوت و جلال
ربانی) بر رسول خود و بر مؤمنان نازل فرمود و لشگرهائی از فرشتگان که شما نمیدیدید بمدد شما فرستاد و کافرانرا (پس از آنکه غالب و قاهر بودند)
بعذاب و ذلت افکند و اینست کیفر کافران (۲۶) پس خدا بعد از آن واقعه (جنگ حنین) از سر تقصیر هر که میخواهد (از مؤمنانیکه
فرار کرده اند هر که توبه نمود و از کافران هر که ایمان آورد) درمیگذرد که خداوند بگناه پشیمانان و بر همه بندگان آمرزنده و مهربانست (۲۷) ای کسانیکه

وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِندَ
اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ (٢٠) يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ
وَجَنَّاتٍ لَّهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ (٢١) خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِندَهُ
أَجْرٌ عَظِيمٌ (٢٢) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ
أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ (٢٣) قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَ
مَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُم مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ
فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ (٢٤)
لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ
كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ
وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ (٢٥) ثُمَّ أَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ
وَأَنزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ (٢٦)
ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (٢٧) يَا أَيُّهَا

ایمان آورده اید محققاً بدانید که مشرکان نجس و پلیدند و بعد از امسال (که عهدشان بپایان میرسد) نباید قدم بمسجد الحرام گذارند و اگر بر
اثر دور شدن تجارت و ثروت آنها از شما از فقر میترسید (مترسید) که شما را بفضل و رحمت خود از خلق و از مشرکان بی نیاز
خواهد کرد که او (بحوائج شما) داناست و (باحسان بندگان مؤمن) در کمال عنایت و حکمت است (۲۸) ای
اهل ایمان، با هر که از اهل کتاب (یهود و نصاری) ایمان بخدا و روز قیامت نیاورده و آنچه را خدا و رسولش حرام کرده
حرام نمیدانند و بدین حق (و آئین اسلام) نمیگروند قتال و کارزار کنید تا آنگاه که با ذلت و تواضع باسلام جزیه دهند (۲۹)
و یهود گفتند عزیر و نصاری گفتند مسیح پسر خداست این سخنان را که اینها (یهود و نصارا صاحب کتاب و دین)
بر زبان میرانند خود را بکیش کافران مشرک پیشین (که اصلاً به نبی و کتب آسمانی معتقد نبودند) نزدیک و مشابه میکنند
خدا آنها را هلاک و نابود کند چرا آنها باز بخدا نسبت دروغ میبندند؟ (۳۰) علماء و راهبان خود را (از نادانی) بمقام ربوبیت
شناخته و خدا را نشناختند و نیز مسیح پسر مریم را (که متولد از مادری معین و حادث و مخلوق خداست) بالوهیت گرفتند
در صورتیکه مأمور نبودند جز آنکه خدای یکتائی را پرستش کنند که منزه و برتر از آنست که با او شریک قرار میدهند (۳۱) کافران میخواهند
که نور خدا را (که چراغ رخشنده علم و دین و کتب وحی الهی است) بنفس تیره و گفتار جاهلانه خود خاموش کنند و خدا نگذارد
تا آنکه نور خود را (یعنی دین اسلام و معارف قرآن و حقایق الهی را) در منتهای ظهور و حد اعلای کمال برساند هر چند کافران
ناراضی و مخالف او باشند (۳۲) اوست خدائی که رسول خود (محمد مصطفی ص) را با دین حق بهدایت خلق فرستاد تا بر همه ادیان
عالم تسلط و برتری دهد هر چند مشرکان و کافران ناراضی و مخالف باشند (۳۳) ای اهل ایمان (بدانید که) بسیاری از علماء و راهبان (یهود و نصاری)
اموال مردم را بباطل (طعمه هوا و هوس) خود میکنند و خلق را از راه خدا (طاعت از امر خدا) منع میکنند (هم بزبان گمراه میکنند و هم بعمل و دنیا طلبی خلق را از خدا طلبی دور میکنند

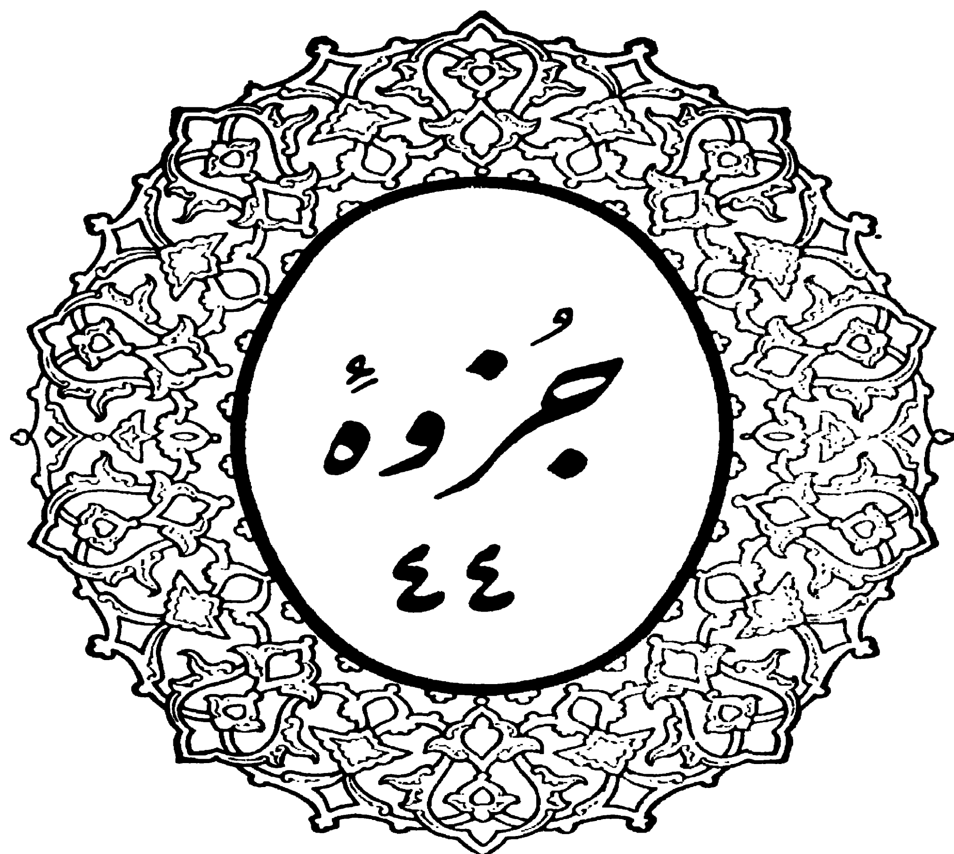
4083

الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ
هَٰذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٢٨ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا
يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ٢٩ وَقَالَتِ
الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَٰلِكَ قَوْلُهُمْ
بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ
أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ٣٠ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَٰهًا وَاحِدًا لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ
سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ٣١ يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ
وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ٣٢ هُوَ الَّذِي
أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ ٣٣ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ
لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ

و کسانی که طلا و نقره را گنجینه و ذخیره میکنند و در راه خدا انفاق نمیکنند آنها را (ای رسول برایشان) بعذاب دردناک
بشارت ده (٣٤) روزی که (آن طلا و نقره ذخائرشان) در آتش دوزخ گداخته شود و پیشانی و پشت و پهلوی
آنها را با آن داغ کنند و (فرشتگان عذاب بآنها گویند) اینست نتیجه آنچه از زر و سیم (در دنیا) بر خود ذخیره کردید اکنون
بچشید عذاب زر و سیم که اندوخته میکردید (٣٥) همانا عدد ماهها نزد خدا (که بحساب حق و صلاح خلق است) در کتاب
(تکوین و تشریع) خدا دوازده ماه است از آنروز که خدا آسمان و زمین را بیافرید و از آن دوازده چهار ماه ماههای حرام
خواهد بود (نزد اکثر مفسرین ذیقعده و ذیحجه و محرم و رجب است) اینست دستور دین استوار و محکم پس در آن ماهها
ظلم و ستم (بجنگ و خونریزی) در حق خود و یکدیگر نکنید و متفقاً همه با مشرکان قتال و کارزار کنید چنانکه مشرکان نیز همه متفقاً با شما
بجنگ و خصومت برخیزند و بدانید که خدا با اهل تقوی (یار و یاور) است (٣٦) نسیء (یعنی ماهی را تغییر و تبدیل
کردن بماهی دیگر و حکم ماه حرامی را در هر سه سال سالی ده روز بماهی متأخر انداختن که بدعت زمان جاهلیت بود) افزایش
در کفر است که تا کافران را بجهل و گمراهی کشند سالی ماه حرام را حلال میشمرند و سالی دیگر حرام تا بدین وسیله عده ماههائی که خدا
حرام کرده پایمال کنند و حرام خدا را حلال گردانند اعمال زشت آنها در نظرشان زیبا نمود و خدا هرگز کافران را هدایت
نخواهد کرد (٣٧) ای کسانیکه ایمان آوردید جهت چیست که چون بشما اصرار شود برای جهاد در راه دین (در جنگ با روم) بیدرنگ
خارج شوید (چون بارگران) بزمین دل بسته اید؟ آیا راضی بزندگانی (دو روزه) دنیا عوض حیات ابدی آخرت شدید (در صورتیکه) متاع
دنیا در پیش عالم آخرت اندک و ناچیز است (٣٨) بدانید که اگر در راه دین خدا برای جهاد بیرون نشوید خدا شما را بعذابی دردناک معذب خواهد کرد
و قومی دیگر برای جهاد بجای شما برگمارد و شما به خدا زیانی نرسانده بلکه خود را زیانکار ابدی کرده اید) و خدا بر هر چیز توانا است (٣٩) اگر شما او را (یعنی رسول خدا را)

يَكْنِزُوْنَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُوْنَهَا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٣٤﴾ يَّوْمَ يُحْمٰى عَلَيْهَا فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوٰى بِهَا جِبَاهُهُمْ
وَجُنُوْبُهُمْ وَظُهُوْرُهُمْ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ فَذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ
تَكْنِزُوْنَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُوْرِ عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ
يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ مِنْهَا اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ
فَلَا تَظْلِمُوْا فِيْهِنَّ اَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِيْنَ كَآفَّةً كَمَا يُقَاتِلُوْنَكُمْ
كَآفَّةً وَاعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٦﴾ اِنَّمَا النَّسِيْٓءُ زِيَادَةٌ فِي
الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُحِلُّوْنَهٗ عَامًا وَّيُحَرِّمُوْنَهٗ عَامًا
لِّيُوَاطِـُٔوْا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ فَيُحِلُّوْا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوْٓءُ اَعْمَالِهِمْ
وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَا لَكُمْ
اِذَا قِيْلَ لَكُمُ انْفِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اثَّاقَلْتُمْ اِلَى الْاَرْضِ اَرَضِيْتُمْ
بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مِنَ الْاٰخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا
قَلِيْلٌ ﴿٣٨﴾ اِلَّا تَنْفِرُوْا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا وَّيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوْهُ شَيْـًٔا وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٣٩﴾ اِلَّا تَنْصُرُوْهُ

فَقَدْ نَصَرَهُ اللّٰهُ اِذْ اَخْرَجَهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ثَانِيَ اثْنَيْنِ اِذْ هُمَا فِي
الْغَارِ اِذْ يَقُوْلُ لِصَاحِبِهٖ لَا تَحْزَنْ اِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا ۚ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ
عَلَيْهِ وَاَيَّدَهٗ بِجُنُوْدٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِيْنَ كَفَرُوا السُّفْلٰى
وَكَلِمَةُ اللّٰهِ هِيَ الْعُلْيَا ۗ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٤٠﴾ اِنْفِرُوْا خِفَافًا وَّثِقَالًا وَّ
جَاهِدُوْا بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۗ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٤١﴾ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيْبًا وَّسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوْكَ
وَلٰكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ ۗ وَسَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا
مَعَكُمْ ۚ يُهْلِكُوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿٤٢﴾ عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ ۚ
لِمَ اَذِنْتَ لَهُمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَتَعْلَمَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٤٣﴾
لَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ
وَاَنْفُسِهِمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ ۢ بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٤﴾ اِنَّمَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ
وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوْبُهُمْ فَهُمْ فِيْ رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ اَرَادُوا
الْخُرُوْجَ لَاَعَدُّوْا لَهٗ عُدَّةً وَّلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ انْۢبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيْلَ
اقْعُدُوْا مَعَ الْقٰعِدِيْنَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوْا فِيْكُمْ مَّا زَادُوْكُمْ اِلَّا خَبَالًا

اخگر

نشریه و چاپخانه

نشانی تلگرافی : تهران - اخگر

نشانی پستی : میدان ژاله خیابان بهزادی تلفن ۳۷۵۸۸